

STØTT SAUDA-ARBEIDERNE

De 240 ovnshusarbeiderne ved *Electric Furnace Products Company Ltd. (EFP)*, har vært i full streik siden 2. juni. De har organisert seg med hemmelig streikeledelse. Kampviljen er stor blant de streikende. Resten av arbeiderne ved EFP streiker foreløpig ikke. De støtter like fullt helhjertet opp om arbeidskameratenes kamp. *Sauda Fabrikkarbeiderforening*, som er felles for alle på EFP, vedtok 3. juni med overveldende flertall å oppfordre de streikende til å «vise styrke og kampvilje mot alle angrep og splittelsesforsøk». Alle arbeidere i Sauda innser at streiken gjelder interesser som er felles for dem alle. Derfor slutter både streikende og ikke-streikende opp om aksjonen.

TIL KAMP FOR EN NØDVENDIG LØNNSØKNING!

Sauda-arbeiderne har militante tradisjoner i lønnskampen. Misnøyen og krava har bygd seg opp helt siden den forrige storstreiken deres i 1962. Streiken varte i 3 måneder, men endte da ikke med full seier, — mest fordi LO-ledelsen forrådte dem på det groveste. Men denne gangen har EFP-arbeiderne lært å skille venn fra fiende. De tar opp kampen også mot forbundsledelsen i Kjemisk og andre LO-pamper.

Ovnshusarbeiderne er den gruppa som lønnsmessig ligger dårligst an på EFP. De ligger langt etter de andre i utbetalt bonus, mens de har de dårligste arbeidsforholda. De krever 3 kroner fast bonus i timen, et lønnstillegg på ca. 2 kr. timen.

Utbygtinga er beinhard på EFP. Siden 1962 har produksjonen økt med over 100 %, mens tallet på arbeidere har minka med 23 %. Arbeiderne har ikke fått kompensasjon for den store produktivitetsøkninga og det økte arbeidspresset den har ført med seg. Bedriftsledelsen har vist seg helt uforstående og snudd og vendt på 10-øringene så lenge at det til slutt måtte provosere fram en streik. Nå er bedriften på vikende front, men den får ikke lov av LO/NAF-ledelsen til å imøtekomme krava, «ville» streiker skal ikke lønne seg — sjøl om alle veit at de gjør det i praksis.

Det ligger mye annet enn tre-kronerskravet bak Sauda-arbeidernes aksjon: Misnøye med de siste elendige lønnsoppgjøra, ergelse over vilkårlige avgjørelser fra en arbeiderfiendtlig personalsjef, røykfylte og usunne forhold på arbeidstedet.

EFP — EI GREIN AV MONOPOLKONSERNET UNION CARBIDE

EFP er Europas største elektrosmelteverk for jernlegeringer. Selskapet har et norsk styre, men er i realiteten en del av det kjempestore amerikanske selskapet *Union Carbide* — et rent mønster-eksempel på et monopolkapitalistisk konsern. Som en blekksprut brer det seg utover de fleste land i verden. Selskapet profitterer stort på sultelønna i utviklingsland. I Norge hokra de til seg Saudefallene i 1913. 10 år seinere startet drifta av EFP i Sauda. Børgerkapet kaller det gjerne «et industriereventyr i ei fattig Vestlandsbygd», men Sauda-arbeiderne veit av egen erfaring at det ikke er mye eventyrlig over de nesten 50 åra de har slitt hardt for lave lønner og arbeidet opp feite profitter for amerikanske kapitalister.

Union Carbide kunne lett innfri Sauda-arbeidernes rettferdige krav. Deres profitter pr. år ligger på mangfoldige hundre millioner dollar.

BEKJEMP LO-LEDELSENS KLASSESAMARBEID!

På samme vis som ved Norgas og Sporveiene i Oslo, som ved DNZ i Odda, opptrer LO-pampene igjen som streikebrytere. Borgerskapets ivrigste visergutt, Leif Andresen kom med fly og kalte streika »ulovlig» – den er en forbrytelse mot kapitaleierne!

EFP-arbeiderne er ledet av »udemokratiske elementer» sier LO-pampen. Det er altså ikke demokrati når arbeiderne velger sine ledere nesten enstemmig. Men når LO's representantskap velger seg selv – når de gjennom samordnet oppgjør søker å påtvinge et forbund eller forening en avtale som de med overveldende flertall har avvist – da er det demokrati! Når LO-lederne falskt hyler opp om demokrati, er det for å forsvare det de sjøl er en del av: Monopolkapitalens diktatur.

NEI TIL SPLITTELSE!

Borgerskapet kan nok sette inn politi mot Sauda-arbeiderne, slik de gjorde ved Norgas, men de vet at de neppe får folka tilbake på jobben på det viset. Det viktigste våpnet deres er løgn og hets som kan splitte arbeidsfolk og svekke støtta fra andre arbeidsplasser. Slik kan de ramme kampmoralen til de streikende og redusere den økonomiske støtta, så kan de bare la tida gå og »sulte i hjel» streiken slik som i 1962. Derfor ser nå LO-pampene »oppviglere som lurar arbeidsfolk» i alle kriker og kroker. Derfor skjeller de ut de streikende arbeidere som »rabulister». Derfor påstås det at Sauda kommune kommer til å gå konkurs – at folk på andre arbeidsplasser vil måtte betale det EFP-arbeiderne vinner. Disse og liknende løgner spres nå på alle tenkelige vis av borgerskapet. Hensikten er bare en ting: Å så forvirring og splittelse slik at streiken kan knekkes i fred og ro.

SAUDA-ARBEIDERNE KAMP ER HELE ARBEIDERKLASSENS KAMP

Lønns- og arbeidsforholda er dårlige ved EFP, men det kommer ikke av de spesielle forholda der. De framstøta fra kapitalistene som har ramma arbeidsfolk i Sauda, er allmenne og de forverrer kåra for de aller fleste arbeidsfolk. Det er innføringa av moms, renteheving, rasjonalisering, avvising av lokale forhandlinger, dårlige lønnsoppgjør osv.

Derfor vil det være en seier for alle arbeidere om folka på EFP får gjennom krava sine. Det vil vise bedriftseierne andre steder at de ikke fritt kan fare fram som de vil. Det vil få dem til å tenke seg om når de tar stilling til de krava de sjøl får. På lang sikt vil derfor en seier i Sauda bedre kåra for alle arbeidsfolk.

FULL POLITISK OG ØKONOMISK STØTTE TIL SAUDA-ARBEIDERNE

Hadde arbeiderne ved EFP blitt stående alene, ville de uten videre vært dømt til nederlag. Da kunne borgerskapet triumferte og sagt: »Vi har rett, arbeiderne er lovlige, dvaske og egoistiske.» Det er nå en gang ikke slik. Støtteerklæringer og økonomiske bidrag strømmer allerede inn til streikekomiteen. Det er denne politiske og økonomiske solidariteten innen arbeiderklassen som gjorde at arbeiderne i Kiruna og på Norgas vant; den kommer også til å gi Sauda-arbeiderne deres seier. Men dette kommer ikke av seg sjøl, alle klassebevisste arbeidere må aktivt arbeide for å gjøre Sauda-streiken til et nytt nederlag for borgerskapet. Vi må danne støttekomiteer, sende støtteerklæringer, starte innsamlinger og få i stand bevilgninger fra foreninger og klubber. Vi se at en samlet og militant arbeiderklasse står bakom de streikende. Mot ei slik kraft duger verken arbeidsrett, politi eller LO-pamper, da er seieren sikker!

STØTT SAUDA-ARBEIDERNE – TIL FELLES KAMP MOT FELLES FIENDE!

**NEI TIL LO-PAMPENES STREIKEBRYTERI – BEKJEMP KLASSESAMARBEIDET!
SEND STØTTEERKLÆRINGER OG Penger TIL DE STREIKENDE!**

ADRESSE: Streikekomiteen for ovnsarbeiderne ved EFP, Boks 20, 4200 Sauda.
Postgiro 32 77 68.

Dette særtrykket av KLASSEKAMPEN spres og betales av: ML-gruppene, SUF(m-l), Komiteen for marxist-leninistene i NKP, Rød Front-styret i DNS,